

23 Ιουνίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΕΥΚΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 236/93)

Λέξεις και Φράσεις — “Πενταετής ευδόκιμος υπηρεσία” σε σχέδια υπηρεσίας — Ερμηνεία της λέξης “ευδόκιμος” — Δεν αποτελεί “ευδόκιμον υπηρεσία” η εκτέλεση καθηκόντων με νωχέλεια και βραδύτητα χωρίς κατ’ ανάγκη να συνιστά η τέτοια εκτέλεση καθηκόντων και πειθαρχικό αδίκημα.

5

Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Αντίκρουσή τους με τα στοιχεία των φακέλων — Η λήψη υπόψη τέτοιας σύστασης για την λήψη της επίδικης απόφασης αποτελεί λόγω ακυρότητας.

10

Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Εκτέλεση ανώτερων καθηκόντων από της θέσης που κατέχει υπάλληλος — Η φύση των καθηκόντων που ανατίθενται από τη διοίκηση δεν αποτελεί κριτήριο για υπεροχή του υπαλλήλου έναντι των συναδέλφων του.

15

Ο αιτητής έθεσε κυρίως δύο ισχυρισμούς προς υποστήριξη της προσφυγής του κατά της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους στην θέση Τεχνικού Α' στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου. Πρώτον ότι λανθασμένα θεωρήθηκε ότι ο αιτητής κατείχε το προσόν της πενταετούς ευδόκιμης υπηρεσίας και δεύτερον ότι οι συστάσεις του Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών ήταν αντίθετες με το περιεχόμενο των φακέλων.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, απο-

25

φάσισε ότι:

- 5 (1) Η φύση των καθηκόντων των υπαλλήλων καθορίζεται από τη διοίκηση στα πλαίσια των οικείων σχεδίων υπηρεσίας και δεν εξαρτώνται από δική τους πρωτοβουλία. Οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων σε προαγωγή αποφασίζονται με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα: Καν.4(1) των περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Διορισμοί και Προαγωγή) Κανονισμών του 1987 (Κ.Δ.Π. 317/87).
10 Επομένως η φύση των καθηκόντων δεν αποτελεί καθαυτή νόμιμο κριτήριο για την πρόκριση υπαλλήλου έναντι συναδέλφου του, εκτός ίσως εκεί που προκύπτει ότι στον τελευταίο ανατέθηκαν περιορισμένα καθήκοντα λόγω ανεπάρκειας.
- 15 (2) Στα Πορίσματα της Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, στη σελ. 355 “ευδόκιμος” χαρακτηρίζεται η υπηρεσία “η επιτρέπουσα την συναγωγήν τεκμηρίου ικανότητας διά την επαρκή άσκησιν καθηκόντων ανωτέρου βαθμού”. Η αναφορά στα Πορίσματα που προσδιορίζει την έννοια της ευδόκιμης υπηρεσίας συνεχίζει στην ίδια σελίδα ως εξής: “Συναφώς εκρίθη ότι η μετά ναυχλείας και βραδύτητας εκτελέσεις των καθηκόντων, μη συνιστώσα κατ’ ανάγκην και πειθαρχικών παράπτωμα, συνιστά εν τούτοις έλλειψιν ουσιαστικών προσόντων: 41(48).” Είναι αξιοπρόσεκτο στην
20 ίδια πάλιν σελίδα ότι “δεν απαιτείται όπως τα αποδιδόμενα εις τον υπάλληλον ελαττώματα είναι βεβαρυμένα και διά πειθαρχικών κυρώσεων: 1659, 1660 (58).”
- 25
- 30 Το Δικαστήριο δεν θα αποδέχεται την εισήγηση της δικηγόρου του αιτητή ότι το ποιόν της υπηρεσίας του κρινόμενου υπαλλήλου πρέπει να συναχθεί από το σύνολο της σταδιοδρομίας του. Σε περίπτωση, όπως είναι η επίδικη, που ο συντάκτης του σχεδίου υπηρεσίας τάσσει χρονικό όριο για τη διαπίστωση ύπαρξης ή μη του προσόντος της ευδόκιμης υπηρεσίας τούτο πρέπει να γίνεται σεβαστό. Αν η βελτίωση στα αναμενόμενα ή επιθυμητά επίπεδα, όπως έχουν θεσμοθετηθεί, παρουσιάζεται σταθεροποιημένη για την περίοδο που πρόβλεψε το σχέδιο υπηρεσίας είναι ορθό, από κάθε σκοπιά, να παρέχεται η ευκαιρία προαγωγικής ανέλιξης. Όπου εμφανίζεται ουσιαστική μεταβολή που καταξιώνει τον υπάλληλο το προβληματικό παρελθόν του δεν πρέπει να αποτελεί εσάει κώλυμα για την άνοδό του.
- 35
- 40 Η Υπηρεσιακή εικόνα του ενδιαφερομένου, όπως αποτυπώνεται στον ατομικό του φάκελο, είναι πραγματικά θλιβερή. Παραβίασε επανειλημμένα βασικές του υποχρεώσεις σαν υπάλληλος του Ιδρύματος και έχει στιγματισθεί η συμπεριφορά του σε διάφορες περιπτώσεις. Είναι χαρακτηριστική η επιστολή ημερ. 16/12/86.

Και αν ακόμη γίνει αποδεκτό σαν δεδομένο ότι μετά τον Αύγουστο του 1990 ο ενδιαφερόμενος άρχισε να βελτιώνεται δεν είχε έρρεισμα η διαπίστωση του Συμβουλίου για πενταετή ευδόκιμη υπηρεσία. Και τούτο ενόψει των αδιάσειστων στοιχείων του φακέλου. Με άλλα λόγια η σχετική απόφαση δεν ήταν εύλογα εφικτή.

5

- (3) Πρέπει όμως να ακυρωθεί και για τον πρόσθετο λόγο ότι έπασχε η σύσταση πάνω στην οποία, όπως προκύπτει από το πρακτικό, στηρίχθηκε το Συμβούλιο ενόψει και του συσχετισμού της με τα υπόλοιπα στοιχεία κρίσεως. Η λήψη υπόψη της σύστασης αποτέλεσε κείμενο παράγοντα για τη λήψη της επίδικης απόφασης. Ωστόσο είναι αντινομική με όσα έχουν παρατεθεί και όσα βρίσκονται στο φάκελο.

10

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Makrides v. Republic (1983) 3 C.L.R. 622,

20

Mytides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 737,

Κλεάνθους v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 250,

Μιλτιάδους κ.ά. v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,

25

Κελεπέσης v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 785,

Στεφάνου v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3004,

30

Γεωργίου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4725,

Παναγή v. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1991) 4 Α.Α.Δ. 3282,

Loizidou-Papaphoti v. Republic (1984) 3 C.L.R. 933,

35

Christoforou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2413,

Γεωργίου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822,

40

Φωτίου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2622,

Καφουσιδέρης κ.ά. v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2405,

Δημοκρατία ν. Ματθαίου (1990) 3 Α.Α.Δ. 2452,

Χατζηπαύλου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1991) 3 Α.Α.Δ. 11.

5 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στη θέση Τεχνικού Α, αντί του αιτητή.

10

Α. Αλεξάνδρου για Τ. Παπαδόπουλο, για τον Αιτητή.

Π. Πολυβίου, για τον Καθ' ου η αίτηση.

15

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Η επίδικη θέση τεχνικού Α' προκηρύχθηκε το τέλος Μαρτίου του 1992. Είναι θέση προαγωγής. Αποτάθηκαν 5 μέλη του προσωπικού του καθού η αίτηση Ιδρύματος. Εκτός από τον Α. Φλωρίδη (ενδιαφερόμενο μέρος) τη θέση διεκδίκησε και ο αιτητής. Η Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής (στην οποία θα αναφερόμαι συντομογραφικά σαν Σ.Ε.Ε.) σύστησε όλους τους υποψηφίους για προαγωγή με αλφαβητική σειρά. Για τους λόγους που απαριθμεί στην απόφασή του ημερ. 3/2/93 το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος (εφεξής το Συμβούλιο) έκρινε τον ενδιαφερόμενο σαν τον καταλληλότερο. Και του πρόσφερε προαγωγή από 15/2/93. Η απόφαση γνωστοποιήθηκε με την εγκύκλιο αρ. 4/93 του Γενικού Διευθυντή ημερ. 8/2/93.

30

Έχει σημασία να λεχθεί από την αρχή ότι το Συμβούλιο υιοθέτησε τη διαπίστωση της Σ.Ε.Ε. ότι και οι δύο διάδικοι διέθεταν τα προσόντα για τα οποία κάμνει πρόβλεψη η παράγραφος Π(α) του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης. Αυτά είναι η πενταετής ευδόκιμη υπηρεσία στη θέση Τεχνικού Β' και η επιτυχία σε ορισμένες εξετάσεις σε τεχνικά θέματα που καθορίζει η παράγραφος. Ας σημειωθεί ότι η ίδια πρόνοια με τις υποπαραγράφους (β) και (γ) θεσπίζει διαζευκτικά προσόντα, αλλά δε συσχετίζονται με την επίδικη περίπτωση.

35

40

Ο αιτητής βάλλει πρώτα εναντίον της διαπίστωσης ότι η προϋπηρεσία του ενδιαφερομένου στην κατώτερη θέση υπήρξε ευδόκιμη. Η δικηγόρος του αιτητή ανέτρεξε στο σχετικό φάκελο για να παραθέσει σωρεία δυσμενών κρίσεων και σχολίων καθώς και καταγγελιών που έγιναν κατά καιρούς σε βάρος του ενδιαφερομένου. Τα παραδείγματα καλύπτουν την περίοδο από το 1980 μέχρι και το 1990. Η ουσία

της εισήγησης είναι ότι ενόψει της καταλυτικής επίδρασης των στοιχείων που περιέχει ο φάκελος του προαχθέντα, η διαπίστωση ότι η υπηρεσία του για το απαιτούμενο χρονικό διάστημα υπήρξε ευδόκιμη δεν ήταν λογικά δυνατή.

5

Στην υπόθεση *Μακρίδης ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 622, που παρέθεσε η συνήγορος του αιτητή, κρίθηκε ότι η εξουσία του διορίζοντος οργάνου να ερμηνεύει και εφαρμόζει τα σχέδια υπηρεσίας πρέπει να γίνεται καλόπιιστα και με γνώμονα τη λογικότητα. Αυτό ισχύει τόσο σε θέματα ερμηνείας του κειμένου του σχεδίου υπηρεσίας όσο και στο στάδιο της εφαρμογής τους. Στην υπόθεση εκείνη η προαγωγή ακυρώθηκε. Η βασική αιτία της απόφασης ήταν ότι ο ενδιαφερόμενος δεν είχε το προσόν της πολύ καλής γνώσης της αγγλικής γλώσσας που προέβλεπε το οικείο σχέδιο υπηρεσίας. Επομένως δεν μπορούσε να θεωρηθεί υποψήφιος και να ακολουθήσει σε κατοπινό στάδιο η σύγκριση μεταξύ των ομοιοβάθμων του που είχαν τέτοιο προσόν. Βλέπε επίσης *Μυτιός ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 733, *Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 250, *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318, *Κελεπέσης ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 785.

10

15

20

Έτσι, κατά την εισήγηση, στην κρίνόμενη περίπτωση το σχέδιο υπηρεσίας στο κρίσιμο σημείο εξακριβώσης των προσόντων του ενδιαφερομένου εφαρμόστηκε λανθασμένα, αυθαίρετα και καταχρηστικά. Άρα ο ενδιαφερόμενος δεν μπορούσε να θέσει υποψηφιότητα για τη θέση. Έπρεπε να είχε αποκλεισθεί.

25

Το ίδιο θέμα προσεγγίζεται και από την πλευρά των συστάσεων του Διευθυντή των Τεχνικών Υπηρεσιών. Ας σημειωθεί ότι ο ενδιαφερόμενος ήταν ο μόνος υποψήφιος που έτυχε του ευεργετήματος. Στη σχετική επιστολή του Διευθυντή ημερ. 12/1/93 ο ενδιαφερόμενος εμφανίζεται να είχε σημειώσει "αισθητή πρόοδο" κατά τα προηγούμενα 5 χρόνια. Και οι υπηρεσίες του χαρακτηρίστηκαν "προσφορά στον τομέα των εγκαταστάσεων". Επίσης ο Διευθυντής σημειώνει ότι κατά τα δύο τελευταία χρόνια ανατέθηκαν στον αιτητή καθήκοντα κατα πολύ ανώτερα της θέσης που κατείχε πριν από την προαγωγή.

30

35

Για το τελευταίο αυτό μπορούμε αμέσως να πούμε ότι η φύση των καθηκόντων των υπαλλήλων καθορίζεται από τη διοίκηση στα πλαίσια των οικείων σχεδίων υπηρεσίας και δεν εξαρτώνται από δική τους πρωτοβουλία. Οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων σε προαγωγή αποφασίζονται με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα: Καν. 4(1) των περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Διορισμοί και Προαγωγές) Κανονισμών του 1987 (Κ.Δ.Π. 317/87). Επομένως η φύ-

40

- ση των καθηκόντων, όπως ανάφερα στην υπόθεση **Μαρούλα Στεφάνου ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 3004 δεν αποτελεί καθαυτή νόμιμο κριτήριο για την πρόκριση υπαλλήλου έναντι συναδέλφου του, εκτός ίσως εκεί που προκύπτει ότι στον τελευταίο ανατέθηκαν περιορισμένα καθήκοντα λόγω ανεπάρκειας. Βλέπε επίσης απόφαση **Ανδρόνικος Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 4725, **Παναγή ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου** (1991) 4 Α.Α.Δ. 3282.

- Η εισήγηση εδώ είναι ότι η σύσταση του Διευθυντή παραγνωρίζει το υπηρεσιακό επίπεδο των άλλων υποψηφίων ιδιαίτερα την αξία και τα προσόντα του αιτητή. Κυρίως όμως η σύσταση έρχεται σε αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων. Επικρίνεται η προτίμηση και σύσταση του Διευθυντή σαν παράνομη, αναίτιολογητη και αβάσιμη, πλημμέλειες που επιφέρουν ακυρότητα της πράξης. Η κριτική επεκτάθηκε και στην παράλειψη του Διευθυντή να προβεί σε αξιολογική σύγκριση όλων των υποψηφίων. Παρατηρώ όμως στο τελευταίο αυτό επιχείρημα ότι δεν υπάρχει τέτοια υποχρέωση: **Λοιζίδου/Παπαφώτη ν. Ε.Ε.Υ.** (1984) 3 Α.Α.Δ. 933, **Χριστοφόρου ν. Δημοκρατίας** (1986) 3 Α.Α.Δ. 2413, **Ανδρέας Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822, **Α. Φωτίου και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ.** (1989) 3 Α.Α.Δ. 2622, **Άριστος Καψοσιδέρης ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 2405.

- Αντικρούοντας τις παραπάνω θέσεις ο δικηγόρος του Ιδρύματος υποστήριξε ότι η απόφαση του Συμβουλίου ότι ο αιτητής πληρούσε το προαπαιτούμενο της πεντάχρονης ευδόκιμης υπηρεσίας δεν βρίσκεται έξω από τα όρια της διακριτικής του εξουσίας να ερμηνεύει και εφαρμόζει τα σχέδια υπηρεσίας του Ιδρύματος. Δεδομένου μάλιστα ότι από διάφορες εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερομένου προκύπτει ότι επρόκειτο για “επαρκή υπάλληλο” ο οποίος “εκτελούσε τα καθήκοντά του ικανοποιητικά”. Βλέπε για παράδειγμα στην έκθεσή του 1987 σημείωμα του Τμηματάρχη Μελετών και Εγκαταστάσεων ημερ. 14/4/88: “Έχετε κριθεί σαν επαρκής υπάλληλος ως προς τη βαθμολογία και εκτελέσετε τα καθήκοντα σας ικανοποιητικά”. Γίνεται επίσης λόγος στο ίδιο σημείωμα για “ικανοποιητική προσφορά προς το Ίδρυμα σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος”. Τα ίδια επανέλαβε ο Διευθυντής Τεχνικών Υπηρεσιών σε σημείωμά του ημερ. 12/4/89 για την έκθεση του 1988. Ανάλογα σχόλια απαντώνται και σε εκθέσεις άλλων ετών. Πρέπει όμως να παρατηρήσω ότι κρίσεις στην έκθεση του ενδιαφερομένου για το 1993, που αφορούν στην περίοδο μετά την επίδικη προαγωγή πρέπει να αγνοηθούν. Ισχύει και είναι απαράβατη αρχή ότι λαμβάνεται υπόψη το υλικό που είχε στη διάθεσή του το όργανο κατά το χρόνο που πήρε την απόφασή του. Αποκλείονται τα σφινγενή γεγονότα και στοιχεία: **Δημοκρατία ν. Γεώργιου Ματθαίου** (1990) 3 Α.Α.Δ. 2452.

Στα Πορίσματα της Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, στη σελ. 355 “ευδόκιμος” χαρακτηρίζεται η υπηρεσία “η επιτρέπουσα την συναγωγήν τεκμηρίου ικανότητας διά την επαρκή άσκησην καθηκόντων ανωτέρου βαθμού”. Αναφερόμενος στην αντίληψη αυτή για την ευδόκιμη υπηρεσία και επικαλούμενος τα στοιχεία των εμπιστευτικών εκθέσεων ο κ. Πολυβίου υπέβαλε ότι ήταν εύλογα επιτρεπτή η κρίση των αρμοδίων οργάνων για το χαρακτήρα της προϋπηρεσίας του ενδιαφερομένου. Σχετικά με τη σύσταση του Διευθυντή η θέση του είναι ότι αυτή βρίσκεται σε αρμονία με τα στοιχεία του φακέλου και ιδιαίτερα τα πιο πρόσφατα από αυτά.

Στην υπόθεση *Ιωάννης Ν. Χατζηπαύλου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 11, αποκρυσταλλώθηκε η θέση των σχεδίων υπηρεσίας στην ιεραρχική δομή των νομικών κανόνων. Περαιτέρω προσδιορίστηκαν οι στόχοι που είναι συνυφασμένοι με τη θέσπισή τους. Από τη μια θεωρείται “το μέσο για την άρτια στελέχωση δημόσιας αρχής ή οργάνου” και από την άλλη συντελούν αποφασιστικά “στην ευδωξη του διοικητικού έργου των φορέων της εκτελεστικής εξουσίας”.

Μέσα σε αυτό το πνεύμα η επιτυχής προϋπηρεσία τίθεται σαν προϋπόθεση κατάληψης ανώτερης θέσης. Η αναφορά στα Πορίσματα που προσδιορίζει την έννοια της ευδόκιμης υπηρεσίας συνεχίζει στην ίδια σελίδα ως εξής: “Συναφώς εκρίθη ότι η μετά νωχελείας και βραδύτητος εκτέλεσις των καθηκόντων, μη συνιστώσα κατ’ανάγκην και πειθαρχικόν παράπτωμα, συνιστά εν τούτοις έλλειψιν ουσιαστικών προσόντων: 41(48).” Είναι αξιοπρόσεκτο στην ίδια πάλιν σελίδα ότι “δεν απαιτείται όπως τα αποδιδόμενα εις τον υπάλληλον ελαττώματα είναι βεβαρυμένα και διά πειθαρχικών κυρώσεων: 1659, 1660(58).”

Δεν θα ήμουν όμως έτοιμος να δεχθώ την εισήγηση της δικηγόρου του αιτητή ότι το ποιόν της υπηρεσίας του κρινόμενου υπαλλήλου πρέπει να συναχθεί από το σύνολο της σταδιοδρομίας του. Σε περίπτωση, όπως είναι η επίδικη, που ο συντάκτης του σχεδίου υπηρεσίας τάσσει χρονικό όριο για τη διαπίστωση υπάρξης ή μη του προσόντος της ευδόκιμης υπηρεσίας τούτο πρέπει να γίνεται σεβαστό. Αν η βελτίωση στα αναμενόμενα ή επιθυμητά επίπεδα, όπως έχουν θεσμοθετηθεί, παρουσιάζεται σταθεροποιημένη για την περίοδο που πρόβλεψε το σχέδιο υπηρεσίας είναι ορθό, από κάθε σκοπιά, να παρέρχεται η ευκαιρία προαγωγικής ανέλιξης. Όπου εμφανίζεται ουσιαστική μεταβολή που καταξιώνει τον υπάλληλο το πρόβληματικό παρελθόν του δεν πρέπει να αποτελεί εσαεί κώλυμα για την άνοδό του.

- 5 Πρέπει να πω, επανερχόμενος στα γεγονότα της κρινόμενης υπόθεσης, ότι η υπηρεσιακή εικόνα του ενδιαφερομένου, όπως αποτυπώνεται στον ατομικό του φάκελο, είναι πραγματικά θλιβερή. Παραβίασε επανειλημμένα βασικές του υποχρεώσεις σαν υπάλληλος του Ιδρύματος και έχει στιγματισθεί η συμπεριφορά του σε διάφορες περιπτώσεις. Είναι χαρακτηριστική η επιστολή ημερ. 16/12/86 του τότε Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών προς το Γενικό Διευθυντή: (ερ. 160)
- 10 “Μια αναδρομή στον προσωπικό φάκελο του κ. Φλωρίδη θα σας πείσει ότι ο κ. Φλωρίδης υπήρξε και παραμένει προβληματικός υπάλληλος. Πιστεύω ότι οι εκάστοτε Προϊστάμενοι του κ. Φλωρίδη και το Ίδρυμα Υπήρξαν πολύ υπομονετικοί και έπραξαν
- 15 πολλά για να τον πείσουν για τις καλές προθέσεις τους και να βελτιωθεί. Δυστυχώς όλες οι προσπάθειες έμειναν άκαρπες.
- Ο κ. Χατζηγιάννου, που είναι ο Προϊστάμενος του κ. Φλωρίδη, επανειλημμένως μου ζήτησε να τον μεταθέσω σε άλλο τμήμα, αλλά κανένας άλλος Τμηματάρχης δεν τον θέλει διότι όλοι τον γνωρίζουν αφού στο παρελθόν διετέλεσε μέλος όλων των Τμημάτων της Διευθύνσεως Τεχνικών Υπηρεσιών.”
- 20 Το ιστορικό των πλημμελημάτων του ενδιαφερομένου αρχίζει αρκετά χρόνια πριν από την πιο πάνω ημερομηνία. Υπάρχει ενδεικτικός κατάλογος στο φάκελο που τα απαριθμεί. Και υπάρχει συνέχεια μετά από αυτή. Εν πάσει περιπτώσει καλύπτει την κρίσιμη πενταετία. Στις 14/12/87 του επιβλήθηκε για διάφορα παραπτώματα πειθαρχική ποινή της ανυπακομής επίπληξης. Και αναστάληκε η επικύρωση του διορισμού του στη θέση του Ανώτερου Τεχνικού Βοηθού
- 25 μέχρι τις 30/9/87.
- Είναι αξιοπαρατήρητο επίσης το περιεχόμενο του εγγράφου του νέου Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών ημερ. 11/8/90. Φαίνεται ότι είναι ο ίδιος αξιωματούχος που σύστησε τόσο θερμά τον ενδιαφερόμενο τον Ιανουάριο του 1993 (ερ. 193):
- 35 “Ο υπάλληλος αυτός αρνείται να παραλάβει την αλληλογραφία αυτή και όπως αναφέρει η Γραμματέας μου, θα την παραλάβει “όποτε θέλει εκείνος, σε μια βδομάδα ή σε 15 μέρες”.
- 40 Εκτός από το πιο πάνω περιστατικό ο υπάλληλος αυτός, όπως με πληροκορούν οι ανώτεροί του, δημιουργεί συνεχώς προβλήματα και αρνείται να εκτελέσει εργασίες που του ανατίθενται ή και κωλυσιεργεί.....βρίσκω ότι η κατάσταση που δημιουργείται

με τη στάση του κ. Φλωρίδη είναι απαράδεκτη και ανεπίτρεπτη.”

Και να δεχθώ σαν δεδομένο ότι μετά τον Αύγουστο του 1990 ο ενδιαφερόμενος άρχισε να βελτιώνεται δεν είχε έρεισμα η διαπίστωση του Συμβουλίου για πενταετή ευδόκιμη υπηρεσία. Και τούτο ενόψει των αδιάσειστων στοιχείων του φακέλου για τα οποία έχω δώσει μερικά δείγματα πιο πάνω. Με άλλα λόγια η σχετική απόφαση δεν ήταν εύλογα εφικτή. Πρέπει όμως να ακυρωθεί και για τον πρόσθετο λόγο ότι έπασχε η σύσταση πάνω στην οποία, όπως προκύπτει από το πρακτικό, στηρίχθηκε το Συμβούλιο ενόψει και του συσχετισμού της με τα υπόλοιπα στοιχεία κρίσεως. Η λήψη υπόψη της σύστασης αποτέλεσε καίριο παράγοντα για τη λήψη της επίδικης απόφασης. Ωστόσο είναι αντινομική με όσα έχω παραθέσει και όσα βρίσκονται στο φάκελο.

Προβάλλονται και άλλοι λόγοι για την ακύρωση της πράξης. Θεωρώ όμως αχρείαστο να ασχοληθώ μαζί τους. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα σε βάρος του Ιδρύματος.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.